

ТРГОВИНСКИ ГЛАСНИК

ОРГАН БЕОГРАДСКЕ ТРГОВАЧКЕ ОМЛАДИНЕ

БРОЈ 144.

БЕОГРАД, ПЕТАК, 4. ЈУЛА 1914. ГОД.

ГОДИНА XXIV

ИЗ НОВЕ СРБИЈЕ.

Купатило и Манастир Бања.

Прибој на Ивањ-дан.

Пола саката угодне вожње на колима уз Лим, пошавши из Прибоја, па ћете стићи у село Јармовац на друму, који води из наше срећног места Прибоја у нашу окружну варош Пријепоље. Одатле треба поћи уз знатну стрмен, готово се може рећи без икаквог пута, па ће се за другу половину саката на коњу или пешице стићи у манастир Бању, који се налази на узаној висоравни с које се отвара не широк али прекрасан поглед доле за Лим и његово обострано зеленило.

Манастир Бања долази у ред врло важних споменика некадашњега државнога живота српског. Он је знатан и у историјском и у неимарском погледу. До пре двадесет година манастир је био срушеним кубетима и кровом, а 1912 је цела задужбина оправљена, те данас приказује веселу и утешну слику.

По несумњивом аутентичном запису у самој цркви овај је манастир подигао „краљ Стефан Урош трећи“, а под тим се именом у историји подразумева краљ Стефан Дечански. Тада је на столици дебарске епископије седео митрополит Никола, чијим је заузимањем и настојањем краљ Дечански основао ову задужбину. Још се, у другом запису, помиње и новобрдски митрополит Дионисије. Ови и други записи данас се доста тешко читају голим оком, али се из њих ипак може разабрати довољно појединости. И језик и правопис њихов показују да су из старога времена и из доба постарања самога манастира. Нарочите пажње историчарско-археолошке заслуживаће запис — већ доста истрен — на надгробној плочи у самој цркви, нижје добро очуваног и у камену веома уметнички изрезаног грба Немањића — двоглавога орла.

И очувани делови живописа и маће за историју црквенога сликарства нашега нарочите вредности. Трагови турско-арнаутскога варварства и овде су врло видни и врло речити: и ножем и ватром оружјем варвари су показивали своје расположење према Хришћанству и уметности.

На иконостасу, који је са свим скораšњи и пун живости, могу се запазити и две, такођер нове, католичке иконе! Свакако ће бити да их је ту сместило пре незнане него какав други смрт.

Храмовни је празник летњи св. Никола — деветога маја. Манастир долази по величини у први ред старих задужбина, те ни мало не оставља утисак средњевековних капела, као што је случај код многих таквих грађевина минулога времена.

Уз сам манастир постоји и четвороразредна основна школа са знатним бројем ученика

Али овај манастир има још једно богаство првога реда. Одмах више порте постоји доста добро уређена топла терма, бања, која је на врло добром гласу не само у свему Полимљу него и преко границе у југоисточној Босни. Извори су ове воде врло снажни и изведени су поглавито на два места, где су подигнуте и две ограде, купатила. У првој згради има једав, врло простран, базен; у другој су три, мања али ипак довољна базена. Базени су цементовани, и са стране (један) даскама обложени. Вода у њима чини својом зеленкастом бојом веома пријатан утисак. Што је осбито угодно јесте умерена топлота воде, која се због тога не мора хладити мешијем обичне воде, као што се у неким бањама ради. Вода је топло-сумпоровита, те се врло корисно употребљава за лечење руме и других сличних оболења. За једно кување плаћа се 0.10 д. а сиромаси не плаћају ништа. Станица има приличан број, али их је мало здравих. На 24 саката једна личност плаћа за стан — грош. Ту је и релативно добра гостионица с лепом верандом и хладником.

У бањи има и сада доста света, а да није од скора са свим затворена босанска граница било би из Босне походилаца толико да би бања личила на велику насеобину. Имућнији грађани из наших и босанских крајева мањом донесу простиране шаторе, те бања чини, поред осталога, још и утисак веселога логора.

Тако је то бивало досада кад је бања била готово неприступачна због немања пута. А од прекијуче се приступило прокопавању пута од Јармовца до саме бање. Рад ће трајати подуже време, али ће се добити изваредно добар и угодан пут. И тада ће тек живину ово лепо место.

Нова је Србија богата и минералним водама, које су у старим границама мало познате. Једну такву бању имамо и мы, па налазимо да је корисно да за њу чују и читаоци овог поштованог листа. Зато вам и написамо ово неколико врста

ЗА УЖАРСТВО.

(Представка Трговачке Коморе).

Пре кратког времена Трговачка Комора Краљевине Србије учинила је Господину Министру Правде представку следеће садржине:

,12 фебруара 1910 год. закључен је у Нишу уговор између управника нишког казненог завода г. Ј. А. Ненадовић са једне стране Јована А. Јовановића, трг. из Ниша и Михајла Аранђеловића, трг. из Лесковца са друге стране, по коме се овој последњој двојици стављају на расположење робијаши нишког казненог завода за прераду кудеље. Овим уговором доведена је у опасност наша ужарска индустрија, јер су се овом преће им држава исплатити.

дужећу ставили на расположење не само бесплатни локали већ и врло јефтина радна снага, те остало наша ужарска предузећа нису у стању да му конкуришу. Тиме је по-гођено око 1.000 занатлија ужара и ужарских дома у Лесковцу и околини који се прерадом кудеље баве па и сви они трговци који су њихове прерађевине продавали. Али не само да је овим многобројним грађанима угрожена егзистенција, већ је у великој мери стављена у опасност и сама наша ужарска индустрија, јер се уништава један слободан и активан ред мајстора и радника и производња преноси у несигурне и неспремне руке осуђеника који чак, при оваквим приликама, кад изађу с робије неће моћи да продуже овај посао као слободни грађани јер ће их туђи конкуренти повлашћеног предузећа.

Ови обзири на нашу домаћу индустрију, која за сада почива на занатској производњи, и на социјални положај многобројних грађана наших — занатлија и трговца — руководили су и законодавци, те је чл. 3. закона о радњама забранио казненим заводима израду оних артикала који су предмет занатске производње у земљи. Па кад је законодавац забранио казненим заводима чак и за свој рачун да израђују предмете занатске производње онда се у толико мање може дозволити да казнени заводи раде то за рачун и у корист приватних подузетника. Држава има пуно начина да своје осуђенике корисно употреби, и има много послова и заната који се у Србији треба да одомаће и које осуђеници треба да изучавају, а не да раде оне послове где наша земља већ има и довољно и спремне радне снаге. Ако би когод највеће као разлог да се овим хоће да индустријализира производња ужарије и да учини способнијом за светску утакмицу онда би тај разлог био врло слаб, јер какве користи има Србија од тога што ће радници које држава рани и одева израђивати јефтину робу за извоз, а међутим хиљаде слободних мајстора и радника у земљи умррати од глади? По мишљењу Коморе таква индустријска политика потпуно би промашила циљ, и не би подигла но би спречила природан и најбољи развитак индустрије. Ако је крупна индустрија у овој грани способна за живот она ће себи пробити пута и без ових нечувених привилегија; ако је она способна за живот само помоћу тих привилегија, онда за нас не представља никакву добит.

Колико се далеко, да не кажемо неразумно, отишло у тој погрешној политици види се и из тога, што се држава обvezala да нико не другом не да исте повластице. Држава је дакле горњој фирмама дала искључиву повластицу за употребу осуђеничке радне снаге за овај посао. Повластичари се за то обvezali да ће подићи шупе које

Комора мисли, Господине Министре, да су ови наведени разлови довољни, да вам у правој светlosti покажу положај у који је управа казнених завода довела нашу ужарску индустрију и трговину, не појмајући, вероватно, замашај дате концесије. С тога је Комори част умолити Вас, Господине Министре, да изволите наредити да се овај штетан уговор раскине. Разлога за то има довољно, јер како Комора сазнаје повлашћена фирма није испунила чак ни оне минималне обавезе које су јој овим уговором прописане.“

Како да се разреже порез у новим крајевима.

У чланку „Порез у новим крајевима“ у „Трговинском Гласнику“ изјаснили смо се противу тога пореза зато што је врло велики и што је врло неправедно разрезан, због рипартиционог система разрезивања који је усвојен, и били смо мишљења да би требало увести други порез и други систем разреза, да не би наступиле побеље последице репартиционог система, које су неминовне нарочито и због других мана које садржи тај порез у новим крајевима — Противни бисмо били оваквом порезу у ногим крајевима и кад би он био диктован политичким спекулацијама, јер као год што суд мора да буде изван политичких спекулација исто тако једна од битних црта при одређивању и разрезу пореза треба да буде правда и иправица. Нарочито данас политичке спекулације не смеју ићи дотле да се под порезом крије врста експропријације, пљачка и т. д. Политички циљеви морају се данас културним средствима постизавати а не по цену хаоса, рђаве управе и пљачке за које се можда мисли да је савијена у обланду а коју међутим само је слепици не могу видети. Ми ризикујемо много са оваквим поступањима, повећавамо хаос, стварамо економску пропаст тамошњем народу, врло рђаву репутацију о себи и оправдани протести вероватно неће изостати, а кад они дођу онда ће се морати ствари исправљати и васпостављати оно стање, које је требало још у почетку васпоставити. Шта смо онда учинили? Само смо ход најпретка задржали и то на своју сопствену штету.

После ових напомена, које су биле потребне, да пређемо на ствар.

Мислим да је једино праведно и целисходно да се при разрезу пореза у новим крајевима пође од сваког појединца и да му се према његовој имовини и приходима разреже порез сразмерно осталим пореским обвезницима, па тек после да се изнађе порез целе области. На тај начин, за прву годину, сума предвиђена у буџету од пореза у новим крајевима неће бити поуздана, биће при-

ближна а можда ће изнети и 21 милион динара, како је предвиђено, само кад се порез праведно разреже.

Ми ћемо упоредити врсте пореза у старим границама Србије са порезом коју су нови крајеви Турцима плаћали и да из те две врсте пореза и њихове комбинације створимо врсте порезе које треба увести у нове крајеве. Систем разрезивања и у старим границама као и у Турској полази од сваког појединца и за то је тај систем добар.

У старим границама Србије постоје ова непосредни порези: 1) порез на земљиште, 2) порез на приход од зграда, 3) порез на приход од капитала, 4) порез на радњу и лични рад, 5) порез на обрт у радњи, 6) порез на личност. — У новим крајевима за време турске управе постојали су ови порези: 1) осмина, порез на приход од земљишта 2) емраћ, порез на вредност зграда (и на зграде на селу, 3) агнам, терзимат, порез на ситну стоку, 4) теметут, шас вергија, порез на зараду трговца, занатлија и т. д. 5) тестарина. Постојила је цибрарина, али она спада у посредне порезе.

За порез на земљиште, какав је у старим границама Србије, потребне су тачне тапије, тачан премер земљишта и класификација, чега недостаје у новим крајевима и док се сви ти подаци не добију у новим крајевима треба задржати осмину. Мислим да Пореска Управа има податке колико тај порез износи за свако село у новим крајевима, или бар она те податке може прикупити. Према осмини, за 2—3 последње године, колико је свако село давало, треба разрезати овај порез на села; у селу, сума која пада на свако село да се разреже на појединце, сразмерно онем шта је пре давао, што није тешко изнаћи. Према старој осмини била би та разлика и олакшица што би било де сечара. Овај је порез знатан. Ако се за које село или срез нема података или се због ариархије у том крају, није могла купити осмину, ту би било мало потеже али и то није насавладљива теш-

коћа. Исправке би се морале чинити према томе, да ли је у моменту разреза више ни мање обрађено земље него раније.

Што се тиче пореза на зграде могуће би се задржати цео стари порез „емраћ“ или увести исти порез на зграде који постоји у Србији.

Место пореза на капитал, радњу, лични рад и обрт у радњи пре је у новим крајевима постојао само порез на зараду и порез на ситну стоку. Порез на зараду плаћали су трговци, занатлије, индустрисајци, чиновници, лични радници али је он био далеко од тога да буде праведан. Сеоско становништво са осмином и порезом на ситну стоку било је довољно оптерећено али варошко становништво, на много места, сразмерно заради било је врло слабо оптерећено. Нарочито су се умели извучи они који су много зарадивали и утицајне личности, али то не треба генерализати и сматрати да се ово варошко становништво извлачило од порезе. Сразмерно могућности за зараду у варошима је било становништва и одвише, многи су животарими али су ипак могли опстати због малих пореза и осталих дажбина. Србија донекле мора водити рачуна о затеченом стању ствари, нарочито данас; кад потребне су тачне тапије, тачан премер земљишта и класификација, чега недостаје у новим крајевима и док се сви ти подаци не добију у новим крајевима треба задржати осмину. Мислим да Пореска Управа има податке колико тај порез

износи за свако село у новим крајевима, или бар она те податке може прикупити. Према осмини, за 2—3 последње године, колико је свако село давало, треба разрезати овај порез на села; у селу, сума која пада на свако село да се разреже на појединце, сразмерно онем шта је пре давао, што није тешко изнаћи. Према старој осмини била би та разлика и олакшица што би било де сечара. Овај је порез знатан. Ако се за које село или срез нема података или се због ариархије у том крају, није могла купити осмину, ту би било мало потеже али и то није насавладљива теш-

коћа. Исправке би се морале чинити према томе, да ли је у моменту разреза више ни мање обрађено земље него раније. Порез на капитал, радњу, лични рад и обрт у радњи који постоји и у старим границама. Тај и такав порез много ће се лакше поднети него данашњи монструзни порез. Ради тога треба прописати да пријаве, при томе начину разреза, буду обавезне и да се порезници и порески одбори имају њих, тог објективног критеријума, строго придржавати. Ако не верују пријавама имају податке из пријава строго проконтролисати и кажњавати, а никоко не дозволити пореским одборима да само на основу слутња о нечijem богаству и приходима овоје разрезују порез.

Порез на личност, који постоји у старим границама такође се може увести и у нове крајеве.

Овакав начин одређивања и разрезивања пореза, какав ми износимо, био би много бржи него до сада и што је главно много праведнији, онда би се на њега могли жалити само појединци а не читави крајеви и сталежи. Ми верујемо да би се на овај начин добило предвиђених у буџету 21 милион динара за порез из нових крајева зато што би порез био правичне разрезан и што узимајући по садашњем разрезу, са ванредним касама, телесним радницима и чиновничким порезом, — порез у новим крајевима износи можда и преко 40 милиона.

Београд, јуна

С. Б.

СРПСКО ПИТАЊЕ.

Под тим насловом донео је Magyarorszag од 2-15 јула т. г. уводни чланак. Чланак гласи:

„Нема чистијег питања од српског питања. Пре свега, морамо знати, да Срби из Србије мрзе Аустрију и Беч а не мрзе Мађаре. Па како смо ми дуализмом спетљани с Аустријом то мађарска јавност верује да Срби и нас — Мађаре мрзе.

Осим тога, наша шире јавност у самој ствари не зна шта Србија

може се покушати и са стварима много мање опасним, увести исти порез на приход од капитала, радњу и лични рад и обрт у радњи који постоји и у старим границама. То није никад захтевао и најекстремнији лист. Па које онда заразио мађарски народ том пакленом обманом да Срби аспирају на јужну Мађарску. То је дело Беча, који на темељу те обмане нашом песницом прети Србији.

Ми тврдимо да постоји румунски иридентизам, који жељи да пресече Мађарску од Тисе, и да не постоји српски иридентизам, који би хтео да отме јужну Угарску.

Шта је дакле узрок нашег сталног сукоба са Србијом? На то се може одговорити: тражи узрок предмета у Босни, а не у Мађарској. У Босни тражи узрок и смрти Фрање Фердинанда, који је повредио принцип: „Балкан балканским народима.“ Кад ствар тако стоји, а то је рекао и гроф Тиса бечком дописнику „Тана“, онда шта тражи дуалистична монархија у Херцег-Босни?

Зашто се ово начело није до словце извело и зашто Аустро-Угарска ларма и тражи да се то начело изведе тек тада, кад је она добар део Балкана себи присвојила? Нешто слично томе хтела би и Русија и Италија и то стаје настало милијардама.

Разумимо једном да Србија због Босне и Херцеговине стално оштри зубе против нас и да а некију Босне и Херцеговине сматра за повреду балканског закона. А ова повреда балканског закона изведена је на најбруталнији начин, јер нити су питали Србе из Босне и Херцеговине нити народе дуалистичне монархије за окупацију. Због свог сурогог цезаризма погинуо је Фрања Фердинанд и његова супруга.

Анексијом прикључили су две српске прастаре покрајине дуалистичној монархији и створили су од њих Хабзбурговцима породичан посед. Србија је онда плачала, грувала се у прса и чупала косу али није могла ништа великој сили од 50 милиона душа. А мађарско фриволно незнაње

вени новчанице, она га ставља у стање, да задобије тај и тај део друштвеног богатства, као да му је предала износ у звечећем новцу. Она врши просто пренос сопствености.*

Економиста Маклиод није хтео то примити. Он је ово тврдио: „кај једна шкотска банка преда без покрића једном тежаку хиљаду фуната стерлинга у новчаницама, помоћу којих тежак усавршава своју експлоатацију, хиљаду фуната стерлинга, које је банка добила ни зашта, дејствовали су тако исто успешно, као што би дејствовали хиљаду суверена у злату; — то је, дакле, прави капитал, који је банка створила својом емисијом.“ Хорн је показао слабу солидност ових закључака. „Претпоставимо,“ вели он, „да тежак ужива добар кредит, то он набавља за се на почек предмете, које жели, он потписује признанице набављачима, које ови посе у Банку да их есконтују. Овде неманичега, што би личило на стварање капитала. То је само преносна акција.“

(Наставиће се.)

Новчаничне (Емисијоне) Банке.

од

Леона Смита

превео

М. И. Ђукнић

до лист хартије, који циркулише на основу кредита оних заводова, који су га емитовали и који морају платити, кад се поднесе, онолико племенитога метала, колико је означено на хартији. То је документ потраживања што га једна банка издаје и који мора доцније исплатити; то није садашња вредност, већ обавеза на рокове — обећање.

Плаћање металним новцем поништа обавезу, па коју се односи, плаћање банчином новчаницом ослобођава дужника а на његово место ставља банку, обавеза се поништава само онда, кад се новчаница врати у банку. Емисија новчаница није суверено право, као што ни новчаница није тврдити, да новчаница на доносиоца новац*. Емисија новчаница не ствара капитал.

Наводило се противу мноштва новчаничних банака, да оне стварају фиктивни капитал, и да то стварање фиктивног капитала има важне последице па да га зато не треба оставити општим законима, који управљају трговачким транзакцијама. То тврђење долази отуда, што они, који га подносе, нису тачно приметили у чему се састоји емисија Банке нису, а и не могу

стварати капитал. Једино средство, које постоји за увећавање друштвенога капитала, јесте рад. „Кредит“, вели Хорн, ускорава и доноси плод само преобраћајући и преносећи. Он прави или фабрикује капитал, али са сировином, која му се набавља и сразмерно количини те сировине. Што је истина за кредит, истина је и за банчину новчаницу, која је једно од његових оруђа. Банчином новчаницом кредит не ствара капитал, као што га не ствара ни другим својим оруђем.**

„Емитујући за један милион новчаница“, вели пре Хорна Ели Готје, „банка не ствара никакав капитал она ставља само у оптицај један милион који се налази у њеним касама или у њеним портфелјима, било у злату, у сребру или у трговачким ефектима, а који би без те емисије остао неактиван. Кад је новчаница емитована са металном подлогом очевидно је да тада не постоји ни стварање ни увећавање капитала.“

„У случају кад емисија прелази металну резерву, банка не ствара капитал неиздајући одговорајућу вредност у металном новцу, као што га не ствара, ни кад би је одмах издала. Предајући једноме клијенту непокри-

и већи битни разлику, говорећи да је сваки слободан одбити новчаницу; да новчаница ослобођава онога, који је дао у плаћање, „кај се хтела драговољно примити“. Под том погодбом она врши улогу новца, док се новац са државним описком не може никад одбити у области. Неосновано је, дакле право, као што ни новчаница није тврдити, да новчаница на доносиоца новац*. Емисија новчаница не ствара капитал.

Новак је не само знак који представља вредност, него још и залога вредности, коју представља супстанцијом из које се састоји. Он има своју сопствену и унутрашњу вредност, и само је због те вредности примљен у разменама. Нека се смањи његова тежина или његов степен чистоте, он ће изгубити у оптицији као средство за размену оно, што би изгубио као роба. Новчаница нема сопствену и унутрашњу вредност, она није ништа друго

* Battle Cours d'économie politique, t. I, p. 418.

** Hopt, la Liberté des Banques, p. 241.

* Encyclopédie du droit t. II, V Banques

још је исмевало Србију. Како би нас Мађаре болело кад би ко нас — Мађаре исмевао кад би изгубили коју провинцију, н. пр. Ердељ? Па кад ми Мађари не би могли никад тако шта оправити — немогу ни Срби оправити одузимање Босне и Херцеговине. То треба да знамо, а кад знамо одмах треба да схвапимо трагедију Хабзбурговаца“.

То су речи званичног органа мађарске независне странке, коју заступа у парламенту преко 110 посланика.

Н. М.

АУСТРИЈА И СРБИЈА.

(Извештај Српског Пресбира)

Одговор Тисин на интерpellације.

Будим-Пешта, 2. јула.

Гроф Сечењи мотивишући своју интерpellацију, помиње имена београдских чиновника који су били на челу агитације, међу овима се налазе браћа Прибићевићи. Српска влада, чинила је олакшице Србима из Хрватске и Славоније како би исти дошли на народне празнике. Многобројни мађарски грађани присуствују свечаности на Косову Пољу. Међутим ту није упитању једна верска, већ политичка свечаност. Затим говорник износи односе атентатора са Београдом, као центром велико-српске пропаганде, и пита: је ли истина да је званична Србија, сазнавши за вест о атентату, дала лојалне изјаве, док је међутим у српскоме друштву букунула радост кад се сазнала ствар и викало се да је Србија постигла да се ослободи свога највећег непријатеља.

Нико не вели да су г. Пашин или српска влада дали завереницима бомбе или пушке, али српска влада помаже материјално и морално Народну Одбрану. После аnekсије министар Симић дао је изјаву грофу Еренталу да ће Србаја у будућем живети у пријатељским односима са монархијом и да ће разоружати чете. Међутим каква је вредност те изјаве? Треба ли још да чекамо? Говорник неће рат, али препоручује енергичну акцију министарства Иностраних Дела и пита грофа Тису да ли ће предузећи кораке да велико-српска пропаганда, која је организована у Београду, буде угушена и кажњена.

Будим-Пешта, 2. јула.

Гроф Тиса одговарајући на интерpellацију грофа Сечењи-а вели да данас не може ништа друго рећи сем оног, што је изјавио пре осам дана. Односи са Србијом имају да се регулишу. Али на који начин и у коме смислу не могу рећи, пошто се ствар тиче једног текућег питања. Влада је свесна свију интереса који захтевају одржавање мира и она не дели гледиште да расветљавање ствари мора неминовно одвести ратним компликацијама. Ја нећу у том погледу да проричем, али констатујем да је рат последње средство, коме треба прићи само тако, ако је исцрпена свака могућност да се дође до мирног решења. Али свака држава свака народност треба да буде у стању да води рат и да жели рат као последњи разлог, ако та држава хоће да постоји. Гроф Тиса побија разне изводе говорникove, на име, како влада није била обавештена о путу престолонаследника. Гроф Тиса поставља да за Босну не постоји ни

каква бојазан од револуције и групе које се тамо налазе довољне су да одрже ред, што не значи да у Босни не постоји опасна агитација у друштву и у школама. Због то га ваља побољшати полицију, и отклонили нелојалан дух по школама. Гроф Тиса правда политику господина Калаја који је био при стаљица непријатрасног система. Господин Бурјан ради на истој основи као и господин Калај, а у исто време води рачуна о великом изменама које су наступиле. Што се тиче резолуције српских шефова у Босни, који су они донели против наше спољне политичке, која је спречила Србију да изађе на Јадранско Море, гроф Тиса изјављује, да и мађарска опозиција дели то исто мишљење. Што се тиче Хрватске гроф Тиса оставља бану Скерлецу да енергично сужбија велико-српску пропаганду.

Истина је да се велики број српских војних бегунаца налази у Мађарској. Али тешко је рећи шта вала чинити са тим људима. Јер најелементарнија човечност опире се томе да их предамо Србији. Влада их је одасала у унутрашњост земље и сад расматра где би се могли транспортирати ван Угарске. Гроф Тиса завршава свој говор: Ваља енергично сужбијати зло од велико-српске пропаганде која доиста постоји, али не предајући се паници страху и нервози.

Будим-Пешта, 2. јула.

Поводом одговора грофа Тисе, гроф Сечењи у својој интерpellацији одобрава грофа Апоњија и мотивишући своју интерpellацију расправља питање о велико-српској пропаганди, рекавши да ова пропаганда није скорашића датума. Аустро-Угарска, анектујући Босну и Херцеговину, показала је одлуку, да неће никада допусти да Србија заузме ове пределе. Понос Србије био се донекле појачао услед слабости коју смо показали. Потребно је да тражимо гаранција да Србија неће ни под којим условима трпети агитацију, која би била управљена против интегритета Мађарске или Аустрије или окупираних земаља. Исто тако треба тражити да Србија односно сарајевског атентата испуни све дужности, које леже на њој као цивилизованој држави, на име: да строго казни кривце. Говорник износи како је Мађарска поступала после убиства кнеза Михајла Обреновића. Мађарски судови повели су истрагу и представник Србије добио је овлашћење да контролише ток ствари. Треба захтевати да ова држава не буде гњездо агитација и не престаних завера и да српска влада учини крај овом стању ствари, јер српска влада треба да зна, да у противном случају ми можемо бити стављени у положај да сами учинимо крај томе стању ствари. Говорник неће рат и он искрено жељи да се ова запета ситуација изравна мирним путем. Говорник сматра такође да је то и могуће, али услов је да монархија изрази своју вољу не устежући се, мирним путем, али енергично и одлучно. Говорник је уверен да на тај начин можемо очувати животне интересе монархије, а да не дође до ратних заплета. Гроф Сечењи поставља питање поводом онеспокојавајућих вести од последње недеље и које се тичу аустро-угарског посланства у Београду.

Гроф Тиса одговорио је: Наш посланик у Београду сазнао је из једног, по изгледу озбиљног извора, да се у Београду спрема манифестација против посланства и против аустријских и мађарских грађана који живе у Београду и да та манифестација може бити веома опасна за личну сигурност и имовину наших грађана. Наш посланик посетио је српског министра председника, скренуо му пажњу на те вести и замолио га да буду предузете потребне мере. Те су мере и биле предузете: Стража око посланства појачана је. Али у ствари никаква интервенција није била потребна; на против понашање Београђана доказује да код становништва не постоји намера да манифестије и нема никаквог доказа да су гласови, који су се чули имали стварног основа. — Министар председник упућује мађарској штампи молбу да испита вести, које додирују у животне интересе мађарског народа пре њиховог објављивања и сазна је су ли оне тачне.

Гроф Апоњи изјављује да не прима к знању одговор, пошто гроф Тиса није изложио, да ли неспокојство нашега посланика у Београду ипак није било мотивисано.

Гроф Тиса одговара: Не постоји никакав доказ, да у Београду мајсторија припремају. — Одговор примљен.

Гроф Полони мотивише своју интерpellацију, питајући, је ли влада расположена да предузме енергичније мере против српске пропаганде и ако то енергично средство не буде крунисано успехом, је ли она вољна да прибегне одмах принудним оружаним мерама. Говорник такође пита јесу ли биле предузете мере за заштиту добара оних Мађара који живе у Србији. (Ови су телеграми толико конфузни, да се мора горко зажалити за новијем, што се даје Кореспонденц Бироу за такве посве нетачне и неразумљиве извештаје.

Уредништво „Т. Г.“

ФРАНЦУСКА

Наоружање Француске.

Париз, 2. јула.

У Сенату је Шарл Ембер поновио и прецизирао наводе које је јуче учинио. Министар Месими одговорио је, да признаје да се раније није учинило све што је било потребно, али одриче да су потрошene милијарде без рачуна. При kraju 1917. год., изјавио је министар, имаћемо 3020 топова. Немци их данас имају 3370, али је наш артиљеријски материјал топова од 75 mm. са својим гранатама надмоћнији од садашњег немачког материјала. При kraju 1915 бићемо снабдевени три пута више топовском муницијом, него што смо то били 1908. год. Министар је затим изложио знатне напоре, који су учињени ради побољшања тешке артиљерије. Потребна проучавања извесних топова врше се активно. Што се тиче инжињеријског материјала, Немци су нам веома измакли, али су они потрошили 400 милиона на инжињеријску спрему док смо ми утрошили свега 100 милиона франака. За радиотелеграф поручени су апарати какве имају и друге државе, као и Немачка. Затим је министар говорио о пољској телеграфији, о вест о некаквом погрому у Београду

материјалу за мостове, о логорима и о обуци. Министар тврди да се свуда врше активна проучавања и да се активно ради. 1919. год., када напор који се данас тражи буде задовољен, постићи ће се нова побољшања, али ипак нећемо моћи да достигнемо Немачку. Сенат је учинио неке измене па је затим једнодушно изгласао буџет.

Усвајање финансијских закона.

Париз, 2. јула.

Парламенат је усвојио са 373 против 126 буџет у целини са неким изменама због којих га је требало вратити Сенату.

Парламенат је усвојио законски пројекат о непосредној порези за 1915. год. Са тим пројектом је усвојена и резолуција, којом се позива влада да у идућој сесији октобра месеца поднесе законски пројекат о ослобођавању личне порезе и на покретност као врата, прозоре, и то у подједнакој сразмери са приносом од пореза на приходе.

У седници Сената Клемансо тражи да одбор за војску за време парламентског ферија начини анкету о ономе, што се чуло са трибине и да при поновном састанку парламента упозна овај са резултатима анкете.

Вивиани је казао, да, ако сада немамо потребног војног материјала, на путу смо да га имамо. Не треба правити неоправдану узбуну. Француска је за ових четрдесет четири године начинила диван напор, који може да чини част новој историји и погледаће смело у очи судбина која је чека.

Пошто је постигнут споразум између одбора за војску, владе и Клеманса, као предлагача, Сенат је усвојио овакав прелаз на дневни ред: Сенат ставља у задатак одбору за војску да му при поновном састанку на јесен поднесе извештај о стању ратног материјала. Па затим је Сенат усвојио законски пројекат о војним издавањима који се неће накнадно одобравати. Усвојио га је у целини једнодушно. Сутра пре подне наставиће се претрес буџета.

Хрватска и Славонија.

Франковци и Србија.

Загреб, 2. јуна.

На седници општинског одбора Христић је понова захтевао од председника општине да се одреће свога српскога ордена. Поводом тога настала је жива препирка и због ларме седница је прекинута. Пошто је седница настављена председник општине је изјавио, да никада није добио српски орден, да никада није био примљен у аудијенцију код краља Петра и да није никада ни тражио аудијенцију.

СМОТРА ЛИСТОВА.

Брука за бруком.

Новосадска „Застава“ пише:

„Доказало се, да су измишљене биле вести о намераваном атентату против аустријског посланика у Београду и против члanova аустријске колоније. Истина је, да су многи били пребегли у Земун или се склонили у аустријско посланство, али повода није било да беже. Можда су веровали, да се и у Београду може догодити оно, што се догодило у Сарајеву и по другим месима под заштитом полиције, па су стога бежали. Сада се већ зна, да вест о некаквом погрому у Београду

ије никла у српској престоници, него у Земуну из шпијонских кругова, којима је поверио шеф пограничне полиције, др. В. Вуковић, који гори од жеље, да буде одликован и унапређен (Гитнерово одликовање не да му да мирно спава.) Он је јавио у Беч и Загреб, па је онда и барон Гизл поверавао, да се доиста нешто спрема. Али баш то му је шкодило. Значајно је, да су те вести још више најували неки листови у Пешти и унели панику у грађанство. Међутим пештанској штампи више не верују ни Мађари. Кад су се те вести из Пеште рашириле по целој нашој домовини обратило се уредништво „Бачкај Хирлапа“ из Суботице нашем уредништву и питало: шта је у ствари? Ми смо га умирили, јер смо имали поуздане извештаје, да су те вести поникле из кругова земунских шпијуна, који хоће да имају зараде и занимања. Њиховим су вестима толико веровали, да је у Земуну и војска била спремна.

Пештански „Вилаг“ бележећи те вести најодлучније је осудио оне, који су унели панику у грађанство. Тада је лист тврди, да се у Београду није ни покушало са демонстрацијама, јер Србија неће да се погромом свети за погром у Сарајеву, па онда овако наставља: Балканска Србија се показала озбиљнијом, достојањственијом и европском од велике силе Аустро-Угарске. Истина је, да је у Србији узбуђеност, али ту смо узбуђеност створили делимице ми (Аустро-Угарска), јер смо дозволили противсрпски погром у Сарајеву и већ недељама држимо мач над Србијом прећи демаршом. Политика Аустро-Угарске је квасац врењу у Србији. Она плаши Мађаре, који живе у Србији и нас, мирне грађане, претњама ратом. За ону панику у Београду и узбуђење овде није одговорна Србија. Ако се свет буде смејао страшљивачком кукавичлуку београдских Мађара и аустријских поданика, ту нам бруку није натоварила Србија, него ми сами. Боље је бојати се, него уплашити се, али београдска тупа мирноћа показује, да смо овом приликом рано сликали ѡавола на зиду..."

„Без тога смо могли да будемо, али шта ћемо кад језуите и полицајни агенти не могу да мирују. Они су криви и за сарајевски погром, који осуђује сви свет. Под утиском те једнодушне осуде образованог света морао је и надбискуп Штадлер изјавити у „Хрватском Дневнику“, да осуђује онај погром као безбожно дело и да позове своје верне, да то више не чине. То је после киш јапунце. Штадлер лије крокодилске сузе. Тако после 16 дана сетио се да треба осудити онај безбожни и дивљачки погром, који су приредили његови највернији под заштитом полиције, али зна се, да је у Штадлеровом двору срочен план за противсрпски погром. Да је у Штадлера и језуита било памети, не би приредили онај погром, па не би сада морали сами да осуђују своје безбожно дело.“

Русија и Румунија.

„Новоје Времја“ у кореспонденцији са псеудоним потписом „Гаудеамус“ саопштава разговоре са румунским државницима и политичарима о руско-румунским односима.

На питање кореспондентово да ли је Румунија сасвим прекинула са Аустро-Угарском, лица која сада заузимају званичан положај нису давала отворен одговор. Обилазећи га они су се задржавали на теми зашто су интереси Русије и Румуније општи, па их као такви уједињују.

— Русија се као и Румунија налази у периоду економског и социјалног културног полета, који не треба да

буде пресечен спољашњим потресима, — одговарала су лица на званичним положајима. Русији је потребан мир ради истих циљева, ради којих и Румунија. И Русија жели мира као и ми али не „пошто пото“, него у колико је то могућно без повреде других битних интереса. Ми смо се о томе већ уверили за време балканске кризе.

Ако је код нас и било људи раније који су, под утицајем упорних сугестија европске штампе допуштали могућност руске интриге на Балкану и опште руских агресивних тежња, руска политика им је за време првог бакланског рата, а нарочито у очи и за време другога рата уверила о противном. Сада ви нећете наћи у Румунији ви трага од неповерења у мирољубивост Русије или од сумње да наши најбитнији интереси нису интендични. Заједнички циљ Русије и Румуније биће чување мира на Балкану.

— Али код вас постоје обавезе према Аустрији? — упитао је кореспондент.

— Не, Румунију ништа не спречава да води политику слободних руку и да се руководи искључиво својим сопственим интересима, који се, како је речено, слажу са интересима Русије.

Званична румунска лица одважила су се да само толико изјаве руском кореспонденту, али дипломатски кругови, већи кореспондент, такође су понели из разговора са Румунима уверење, да је „Румунија врло мирољубива“. Могућно је, и судећи по искрено топлом тону Румуна, чак треба допустити, да је нашим дипломатама про форо интересно речено нешто више у Румунији. Али о томе неки читаоци приближно суде из изјава и наговештаја политичара, који су сада званично неодговорни, али који са погледом на свој утицај, ако не данас а оно сутра могу да заузму мродање положаје. Ево одломака из разговора са једним од најистакнутијих идеолога румунске политике.

— И тако са Аустријом је свршено? — упитао је кореспондент.

Можете бити спокојни; ми смо себи повратили потпуну слободу рада.

— Треба ли то разумети тако, да војна конвенција са Аустријом неће бити обновљена 1916. год? — упитао је новинар.

— Могу вас уверити, да војна конвенција коју сте поменули не постоји. То тврдим одређено, пошто сам потпуно тачно обавештен о томе. Ви знате да сам ја до скоро био министар и да према томе морам тачно да знам ситуацију.

На питање новинарево да непостојање конвенције закључене дипломатским путем, не искључује споразум генералштаба, који је могао да остане непознат владајућим круговима, румунски политичар је одговорио:

— Тога није било, а у будуће је још мање могуће него ли икада раније. Слобода руку, то је наш данашњи принцип.

— Да ли та слобода руку, означава, да ће та се на случај европске кризе, према околностима, бацити на Аустрију да би јој одузели Ердељ и Буковину?

— На то новинарево питање, румунски политичар је одговорио:

— Па ви сами треба да одговорите себи на то питање. Ви сте овде неколико дана, разговарали срећа са масом народа, читали сте наше листове, били сте у Констанци и на откривању нашег уставотворне скупштине. Према томе требало је да дођете до закључка, да су наше искрене симпатије на страни Русије. Симпатије према Аустријанцима висте могли приметити, а још мање према Мађарима. Па како би могли претпоставити, да су при слобо-

ди руку, изгледи наших десјтава са вами или противу вас подједнаки? Свака од наше три партије има свој француски орган. Сигурно сте пажљиво читали „Ендепандас Румен“, „Политику“ и „Румани“ и уверили се да у оцени састава у Констанци и у опште односа према Русији није било ни једног дисонанса, док је у исто време Аустро-Угарска у лицу грофа Тисе добила одговор у коме се говорило о потпуном неповерењу. Приметили сте сигурно, да чак аустро-угарског посланика грофа Чернина не штеде у нас. Он је потпuno изгубио код нас сваки значај. Наш Краљ се није премишљао да га одликује низим орденом од ордена којим је одликовао руског посланика Покленског, а официозна „Ендепандас Румен“, правила је без церемоније шале са његовом инфлуенсом, која га је неочекивано спречила да узме учешћа у указивању почасти руским гостима и која га је моментално прошла по одласку г. Сазонова. Ви видите да наши листови не умеју да сакрију што мисле. Међутим на адресу Русије њима су изражавана само топла, пријатељска осећања.

У дворским круговима не устежу се да причају, да је у очи саставка у Констанци гроф Чернин допутовао тамо и измоливши аудијенцију почeo да излаже тему о тобожњим заједничким интересима Аустро-Угарске и Румуније на Балкану. Када га је краљ прекинуо речима: „Мон шер Чернин, допустите ми да утврдим факат, да наши интереси на Балкану нису исти, него супротни“. Отуда тобож и инфлуенца грофа Чернина. Да ли је то истина? упитао је кореспондент.

Истина или не, или тачно или нетачно, то је споредно питање, — одговорио је румунски политичар. Али признајете, да је у највишем степену значајно, да се такве ствари причају у таквој средини и да се радо узимају за истину. То корактерише расположење и за вас треба да буде убедљиво.

А примедбу кореспонденту да у Румунији излазе листови сем француског и на румунском језику и да су поједини од тих листова, као социјалистички „Адеверул“ и ванпартијски „Универзал“, на дан доласка царевог у Констанцу правили у слици и речи алузије на повраћај Румунији Бесарабије, румунски политичар је одговорио:

— Имајте у виду, да су социјалистички јеврејски „Адеверул“ и још неколико учењивачких листова платежници Аустрије, која се у Румунији као и свуда неустеже да поткупљује штампу. Међутим треба приметити, да је, изузев поједине испаде, општи тон чак и те продане штампе био приличан: толико је тешко било иницијативи да ујавноме мњењу. Што се тиче алузија на Бесарабију у солидној штампи, било је узалуд скривати од руског јавног мњења, да та стара рана, и ако је по-вршно затворена, ипак није коначно зарасла. У Румунији је национално осећање врло јако, оно је над свим. Према томе није чудновато, што се патриотски листови не могу да се одреде као радосни нада на добровољно враћање Бесарабије. То чак и те продане штампе био приличан: толико је тешко било иницијативи да ујавноме мњењу. Што се тиче алузија на Бесарабију у солидној штампи, било је узалуд скривати од руског јавног мњења, да та стара рана, и ако је по-вршно затворена, ипак није коначно зарасла. У Румунији је национално осећање врло јако, оно је над свим. Према томе није чудновато, што се патриотски листови не могу да се одреде као радосни нада на добровољно враћање Бесарабије. То чак и те продане штампе био приличан:

— Имајте у виду, да су социјалистички јеврејски „Адеверул“ и још неколико учењивачких листова платежници Аустрије, која се у Румунији као и свуда неустеже да поткупљује штампу. Међутим треба приметити, да је, изузев поједине испаде, општи тон чак и те продане штампе био приличан:

— Имајте у виду, да су социјалистички јеврејски „Адеверул“ и још неколико учењивачких листова платежници Аустрије, која се у Румунији као и свуда неустеже да поткупљује штампу. Међутим треба приметити, да је, изузев поједине испаде, општи тон чак и те продане штампе био приличан:

— Имајте у виду, да су социјалистички јеврејски „Адеверул“ и још неколико учењивачких листова платежници Аустрије, која се у Румунији као и свуда неустеже да поткупљује штампу. Међутим треба приметити, да је, изузев поједине испаде, општи тон чак и те продане штампе био приличан:

— Имајте у виду, да су социјалистички јеврејски „Адеверул“ и још неколико учењивачких листова платежници Аустрије, која се у Румунији као и свуда неустеже да поткупљује штампу. Међутим треба приметити, да је, изузев поједине испаде, општи тон чак и те продане штампе био приличан:

— Имајте у виду, да су социјалистички јеврејски „Адеверул“ и још неколико учењивачких листова платежници Аустрије, која се у Румунији као и свуда неустеже да поткупљује штампу. Међутим треба приметити, да је, изузев поједине испаде, општи тон чак и те продане штампе био приличан:

ДНЕВНЕ ВЕСТИ.

Њ. В. Краљ у Рибарској бањи.

Његово Величанство Краљ после успешног лечења у Врањској бањи крене се 11.0. у Рибарску бању, где су већ почеле припреме апартмана за Његово Величанство и свиту.

Престолонаследник у Скопљу.

Њ. К. В. Престолонаследник Александар отпутовао је у Скопље. При повратку он ће свратити у Врањску Бању, да посети Њ. В. Краља.

Члан добротвора Београдске Трговачке Омладине.

Да би сачувао трајни спомен у трговачком реду своме незаборављеном брату Милану Ј. Манојловићу, трговачкој угледне трг. фирмe Браћа Манојловић у Тополи, који храбро борећи се за заштиту новостечених права српскога народа погибе у борби са Бугарима 5. јула прошле године на положају „Караула дукат“ — његов ожалошћени брат г. Живота Манојловић, изволео је уписати га за члана добротвора Београдске Трговачке Омладине на дан годишњег помена са улогом од 100 дин.

Београдска Трговачка Омладина изјављује трајну захвалност г. Манојловићу на указаној јој пажњи и помоћи овим уписом, којим је своме милом брату подигао најтрајнији спомен — спомен захвалности и сећања у нашем трговачком подмлатку.

Дар ученицима.

Трговачка Комора извеле је посласти нам 10 ком. књига за награђивање заслужних ученика Трговачке Школе нашега Удружења.

Београдска Трговачка Омладина захваљује Трговачкој Комори на пажњи и дару.

Избор у Београду.

Носилац радикалне листе у Београду биће г. Н. Пашић, председник Министарског Савета и министар Иностраних Дела.

Унапређење.

Г. Јован Ђикадић, архитекта Министарства Грађев

Пензиони фонд жељезничких званичника и служитеља.

Из биланса Дирекције српских жељезница за 1911 год. зна се, да је овај фонд био велики 2,019.000 дин., и да се годишње повећава сумом од 150—180.000 динара. Из тога се фонда плаћају пенсије званичницима и служитељима жељезничке Дирекције, и њиховим породицама. Њоме и поред Дирекције рукује и редовним путем изабрано жељезничко особље, као управа фонда. По закону готовина фондова може се уложити и у непокретности, ако то управа нађе за уместо, ако би тај начин депоновања овога новца доноси већу ренту.

Управа није до сада улагала овај фонд у непокретности и ако је већ било више пута предлога за то. Новац се чува у Управи Фондова сем једне четвртине коју на позајмици има жељезничка Дирекција.

Чиновничка Задруга у Београду обратила се преко г. министра грађевина молбом, да јој се да зајам из овога фонда од 2,000.000 дин који ће она да пласира и плаћа добру камату. Одлука ће свакако ускоро бити донета да ли фонд може да се да или не.

Трговина на Малти.

Г. Рајко Новаковић, трговински агент на Малти, послао је извештај г. Министру Народне Привреде о сталној трговини на Малти,

Набавка говеди.

Из Министарства Привреде добили смо ово:

За грчке бегунце у Солуну набавља се 2000 говеди. Понуде треба поднети до 5. јуна, агенцији у Солуну.

Фабрика рубља.

Фабрика рубља, за коју су били доделили повластицу г. г. Витомир Марковић и Сретен Божиновић, трг. из Београда, а пренета на г. г. Јанка Глишића, Петра Радојичића, Гаврила Николића и Аврама Ратковића, трг. пренета је сада на ново акционарско друштво под називом: „Повлашћена фабрика рубља акционарског друштва.

Индустријски колосек.

Пивара Косовљанина из Јагодине молила је Железничку Дирекцију, да јој изради план и састави предрачун за израду индустриског колосека од станице Јагодине до Пиваре, пошто жели да пивару веже за жељезницу.

По плану, тај би индустриски колосек био дугачак 2200 мет. а стао би, потпуно израђен, око 70.000 динара.

Израду и надзор водила би жељезница. Одржавање колосека, израда и све остало долази на терет Пиваре. За одржавање плаћала би Пивара по 1 дин. од дужинског метра на годину, док би потребан материјал сама набављала. За пристављање вагона у Пивари жељезница би наплаћивала прописану таксуз индустриске колосеке од 10 динара по вагону.

Нова фирма у Ваљеву.

Наш пријатељ г. Милан К. Тодоровић, трг. из Ваљева, дугогодишњи члан фирмe Јоца Владимира и Тодоровића, по пријатељском споразуму — разортацио се са г. Јоцом Владимира и продужио колонојално-бакалску и стакларску радњу под својом фирмом:

Милан К. Тодоровић — у Ваљеву, у својој кући — пређе Даниловића, на углу Карађорђеве улице. —

Обесио се.

Милован Владимира и Тодоровића, стар 17 година, родом из Клоке, среза Јасеничког окр. смедеревског, шегрт Јована Савића, обућара са становом на Топчидерском брду, извршио је самоубиство ве- бајка. Песма. Милан Ракић. V. Амери-

шњем у шуши. У кујни Јовановој на столу на једној књизи, нађено је плај- вазом написано: „Мајсторе, јавите мојима да сам умро, немојте да кажете да сам ово учинио, је ли могу да вас гњаве, нећете цабе да ме раните“. Потписа на овоме није било Узрок самоубиству је непознат, али по исказу компанија а и самог Јована, који је са њима лепо поступао, изгледа да је ово дело извршио услед жалости за Јовановим синчићем, који је пре осам дана умро, а кога је Милован необично волео. Леш је пренет у просектуру ради сексије и сахране.

Трговина, Привреда, Финансије.

Краљ. Српска Државна Трговинска Агенција на Малти.

Овдашњи војни и марински лиферант меса саопштио је овој агенцији, да је ради куповати српску рогату стоку из стarih krajeva. Он троши сваког месеца 120 до 200 комада крупнијих грла. Стоку, какву он потребује, мора потпуно одговарати следећим условима:

Сва грла морају бити мушки, скрой- љена;

Тежина на Малти да не буде испод 400 кила;

Да су волови дебели;

Да нису старији од 7 година;

Да имају здраве зубе;

Стоку прима и плаћа по тежини на- ѡеној одмах по приспећу на Малту, под условом, да стока није ни појена ни храњена у току последњих четр- наест сати пред мерење.

Цена да буде за 100 кила живе мреже франко (c.i.f.) Малта. Купац сноси све трошкове после приспећа стоке у Малту као трошкове око истовара, мерења, царину и др.

Г.Г. извозници, који би се примили да лиферију стоку по горњим прописима, умољавају се да своје понуде што пре пошаљу овој агенцији, са назначењем кад могу испоруку извр- шити.

Адреса Агенције је: Servian Govern- ments Commercial Agency, Strada Fi- anco 40 Valletta, Malta.

За телеграме; Serbagent Maltta. Најомена: Г.Г. Извозници ће при- метити да се овде описана стока коју војни лиферант потребује, у многоме разликује од стоке намењене овдашњој општој, пијачној потрошњи, (види из- вештај ове агенције за месец јун 1914.).

Објава берлинске трговинске агенције.

Краљевско Српска Државна Трговинска Агенција у Берлину јавља трговачком свету, да је отворена Централна Агенција у Хамбургу и Агенција у Минхену. Агенција даје бесплатна обавештења како за извозну тако и за увозну трговину. Интересанти који желе да добију директне извештаје о кретању цене српских производа у Немачкој, моле се да се обрате агенцијама у Хамбургу: Königl. Serb. Central Staats Handels Agentur, Hamburg, A. Annenhofer.

У Берлину: Königl. Serb. Staats Han- dels Agentur, Berlin, C. 25. Alexanderstr 48. У Минхену: Königl. Serb. Staats Handels Agentur, München, Sendlingertorplatz 7.

Књижевност.

Српски Књижевни Гласник

Изашла је свеска за 1 јул 1914. године, са овим садржајем:

I. Чудна својта. Приповетка (Крај) Јосип Косор. II. Састанак. Приповетка Владислав Реймонт. III. Острво доктора Нороа. Роман. (Х.) X. Ц. Велс. IV. Као бајка. Песма. Милан Ракић. V. Амери-

канка. Песма. Др. Милан Ђурчин. VI. О Корнејевом „Сиду“ Миодраг Ибра- вац. VII. Сто предлога за деобу турске. Јоваи М. Јовановић. VIII. Албанија у прошлости. (Крај). Др. Константијан Ји- речек IX. Књижевни Преглед: Вељко Петровић. — Бранко Лазаревић. X. Позоришни преглед: Поводом последња два изворна комада. Милан Предић. XI. Уметнички преглед. Наши уметнички конкурси. Коста Страјнић. XII. Поли- тички Преглед: Деоба Албаније. Ино- страни. XIII. Белешке:

Књижевност: Заоставштина Јована Скерлића — Скопљанске перспективе.

— Океанографија. — Роберт Сајдел.

Две нове српске композиције.

Прославе: Педесетогодишњица „Зоре“

Кафа.

Грац, 29. јуна. (Закључак) Сан- тос Гуд Авераж, мирно за септембар к. 54·75, за децембар к. 56·50, за март к. —, за мај к. —. Рио Гуд за септембар к. — за децембар к. —

Шећер.

Праг, 29. јуна. — Тржишта на стра- ни мирна. Из Аусила промет к. 21·30, на берзи к. 21·40. Промет 10000 врећа.

Хамбург, 29. јуна. — (Закључак) Си- ров шећер мирно. Лепо време.

Домаћа тржишта

ПРОИЗВОДИ

Смедерево, 29. јуна (Општински суд)

	од	до
	д.	п.
Пшенице	14	17
Кукуруз у зрну	10	12 60
у клипу	6	9
Овса	—	—
Раж	—	10
Пасуља бела жута	—	—
Лука	—	20 60
Кромпира	10	15
Кунеус	10	—
Грожђа свежег	—	—
Јабука	10	20
Крушака	—	—
Масла топљена	—	—
Кајмака	—	—
Сира	90	1 40
Сланине суве	1 60	—
Масти	1 40	1 60
Ораха	—	—
Меда	1	1 60
Воска	5	—
Лоја топљеног	1 20	1 60
Пекmez	—	—
Шљива сувих	—	—
Вина бела	69	1
црна	60	1
Ракије меке	60	1 20
љуте	1 50	2 50
Сена	—	—
Кожа овчи пар	—	—
којијих	1 20	2 40
јагњићних	1 60	2 40
јарећих	—	—
Вуње пранс	—	4
непране	—	1 70
Конопље	—	—
Јаја 100 ком.	5	6
Пилића 1 пар	1 20	3
Пловака	1 20	3
Гусака	1 60	4
Ђурака	—	—
Месо говеђе	—	1 20
овче	—	—
свињско	—	1 20
Говеда ж. м.	50	60
Свиње	75	80
Слама	—	—

Београд, 30. јуна (Општински суд)

Пшенице нове	17	19	—
Пшенице	13	14	—
Кукуруз у зрну	—	—	—
Кукуруз у клипу	9	10	60
Јечма	11	12	—
Овса	—	—	—
Раж	—	—	—

РОЛЕТНЕ ЧЕЛИЧНЕ „ПАТЕНТ“
за врата од најбољег материјала.
Искључива продаја за Србију код
Томић и Стојадиновића
гвожђарска трговина
Београд — Телефон 817
711 43—50

Стакларско - никр- бершка радња
потребује спремног **ПУ- ТНИКА**. Првенство имају они који су већ били у бранжи. Плата добра, ступити може омах.
Писмене оферте већа слати поштански фах бр. 39. 1227 5—5

БЕОГРАДСКОЈ КОМИСИОНОЈ БАНЦИ
потребан је благајник и једна чиновница.
Првенство имају они, који су раније били на послу и владају немачким. Оферте поднети одмах.
Благајник полаже још и кауцију споразумно са управом.
1282 2—3

Штробином „Strobīn“
Сваки шешир мора бити за 3 минута као нов, без икакве штете по сламу и форму. При куповини строго пазите на име „Strobīn“. Садржина једног пакета „Strobīn“ довољна је за чишење две две шешира. Пакет 0·35 дм. Добија се у свима бољим галантериским и бакалским радњама као и апотекама. Преподавцима велики рад.
Главна продаја за Србију у радњи
Живана Тодоровића
Краљ. Срп. Двор. лиферацита Београд - Терапије - Тел. 417. 586 32—69

НА ПРОДАЈУ
Продаје се целокупан алат за бонбону како за финију тако и просту. Алат за чоколаду, за чоколад бонбоне, за драже као и један мотор. Сав овај алат врло је мало употребљен, потпуно је нов. Исти се продаје за готово, а сигурним купцима даје се и на почек. Упитати Тихомира Ачића, бакалина, Краљ Миланова ул. бр. 111. 1264 3—3

ЖОЛИ
Важно за ДАМЕ
Вечите лела и млада биће свака дама која се умиша
„Jolly“ сапуном

Средство за лег ту првог степена. Употребом овог сапуна постизава се више него ма којим кремом; јер „Jolly“ сапун дејствује на лице боље него сви кремови, а садржи у себи и пудера, лечи пеге и лишаје и одржава већину нежност коже.

Употребљавају га у целом свету прве лете.

Цена је једној кутији са упутством за употребу 1.— динар.

Искључиву продају за Србију има

Петровић и Беловић
БЕОГРАД
Преподавцима зна- рабат. 159 68

НАЈВЕЋЕ СТОВАРИШТЕ

Нафтe жуте најбољег квалитета.
Бензина првог квалитета.
Зејтина машинског, цилиндер — и ауто-зетина, као и остale врста мазива за моторе и машинерију.

Генерално заступништво галицијских карпатских рафинерија

Индустријса Банка А. Д.

БЕОГРАД САВА

ТЕЛЕФОН БРОЈ 391

1193 8—12

Прашка за буве

Камфора и нафтина. Запарине у корену и луткама.

Нанејага у оригинал. флашама.

Есенција свих врста. Сиришта најбољег оригинал-енглеског.

НАЈЕФТИНИЈЕ
у Дрогерији „ГУСЛАР“
1113 13 20

Упис II кола акција Јословне Банке

На основу чл. 6. правила банчних Управ- ни Одбор отвара упис II кола акција у 2500 комада од по 100— дин. сребра.

При упису има се за сваки комад положити дин. 10— на име прве уплате и 1— дин. од комада на име трошкова, остale уплате по чл. 10 правила. Првенствено право уплате имају акционари I кола.

1279 2—3

Балканска Кредитна Банка

ТЕЛЕФОН 2105. ЧИКА ЉУБИНА 11. ТЕЛЕФОН 2105.

Даје новац на све хартије од вредности и драгоцености;

Есконтује менице. Са познатим потпи- сима исплаћује одмах;

Отвара текуће рачуне;

Прима новац на штедњу под најповољ- нијим условима.

1265 4—10

ПАРНА СТРУГАРА СА МЛИНОМ Андре Т. Николић и Комп.

ОБРЕНОВАЦ, Телефон бр. 2.

има на латеру велики избор готове суве грађе курентних димензија.

Израђује по-поруџбини тачно и на време све сортне и у свима димензијама: летве, штафле, греде и гредице, даске чамове, борове, растове и букове као и кровне конструкције.

Ценовник се шаље поштованим муштеријама на захтев бесплатно.

Цене су тако срачунате, да је свака конкуренција искључена, јер се услед знатног проширења стругаре и повећања њене снаге у преради обле грађе — рачуна на велики обрт.

1159 10—0

Најусавршенија справа за умножавање рукописа

„ОПАЛОГРАФ“

РУЧНА ЛИТОГРАФИЈА

ГЕНЕРАЛНА ПРОДАЈА ЗА СРБИЈУ ТРГОВИНА ХАРТИЈА И ПИСАЋЕГ МАТЕРИЈАЛА

Маричић и Јанковић, Београд

Палата Прометне Банке

Најважнија својства ОПАЛОГРАФА јесу:

1. Просто, спретно и брзо рукоvana.

2. Рукопис руком писан или на писаћој машини може се небројно пута после већ учињене употребе умножавати.

3. Пренесен рукопис на плочи даје безбројно много лепих отисака, и рад на вађењу отисака може се прекидати и сутра или доцније наставити.

4. По брзини и чистоти извађених отисака ниједна справа не може је никад стићи.

5. Врло економан јер ОПАЛОГРАФ не троши никакав материјал осим две хемиски спрavљене течности, које се врло споро троше и мастило а код рукописа писаће машине чак и мастило отпада, те према томе најрентабилнији је.

6. ОПАЛОГРАФ је солидне израде и никако није изложен квиру.

7. Коректуре рукописа могу да се врше на самој плочи, што ту особину нема ни један апарат.

Ценовник са упутством шаљемо на захтев бесплатно.

1067 12—

Ратнерове енглеске челичне касе

није до данас нико могао похарати, нити је њихова садржина икада по- жаром оштећена.

И при недавно извршеној похари у гвожђарској радњи фирмe Дим. Пере- вића, главна каса, која је из Ратнер- рове фабрике, остала је неповређена, јер је покушај обијача остао узалудан.

Угледи тих каса Ратнерових могу се видети код заступника фабрике за Србију

Нисима Л. Бенароја

ТРГ. АГЕНТА

Иван Бегова улица број 7.

1224 5—10

„Терапија“ Модерно саиздан санаторијум за физикално дијетално лечење у Врњачкој Бањи.

почиње овогодишњу сезону од 15. маја

Санаторијум се налази на најлепшем месту Бање на „Слатини“ окружен шумом и парком, одвојен од прашине и ларме.

Санаторијум има 24 елегантно намештених соба са свима удобностима, велику салу за ручавање и забаву, два оделења за хидро-терапију и масажу, три оделења за инхалацију, каде за купање у обичној и минералној води и оделење за електризирање.

Сем пансионера у санаторијум ће се примати и сваки посетилац Врњачке Бање на лечење топлом, хладном и минералном водом, хидротерапијом, масажом, електрицитетом, електричним купањем и инхалацијом, без обзира на стан и храну.

Санаторијум има своје сопствено електрично осветљење, фабрикацију леда, млекарник, парну перионицу и остale при- надлежности.

Кујна је првокласна и строго дијететична. — Цене су умерене.

За проспекте треба се обратити на адресу: „Терапија“, — Врњачка Бања.

УПРАВА

Намен за зидање XX-ог века

Јесте цигла направљена од песка!

SAND-MAUERZIEGEL

Прављење истих доноси велику добит!

Преко 450 сличних фабрика основано одн. са мојим специјалним машинама снабдевено, повећано и саграђено.

НАЈБОЉЕ РЕФЕРЕНЦЕ :: КАТАЛОЗИ ОПШИРНИ БЕСПЛАТНО

Ф. КОМНИК
Maschinenfabrik

ELBING 50.
(Deutschland)

Прва и највећа специјална фабрика на свету з постројење фабрика за израду цигла од песка.

24—

**НА ПРОДАЈУ
ВИНОГРАД**
(поч. Боже Живковића)
са зградом за становање, кујном, шупама, шталом итд. Електрично осветљење, водовод и свака удобност.

Површина винограда око 4.800 кв. мет. Цена врло повољна.

Обавештење тражити на адресу: "Поштански фах бр. 126" или телефон бр. 1063.

1296 1—3

МЛАДИ ТРГОВАЧКИ ПОСМОЂНИК
са добним препорукама, а првенствено из гвожђарске бранже, потребан је Електро-технички радњи **Јована Савића и Комп.**

1297 1—3

Житарским трговцима

Издајем одмах под закуп пространу магазу постојећу у Вел. Плани до саме железничке станице.

Обратити се **Андреји Д. Јовановићу**, трг. из Вел. Плани.

1294 2—6

ЧИНОВНИК

са 14-годишњом практиком као самостални књивовођа, нуди се за хонорарног књивовођу у ванканцеларијским часовима уз скромну награду.

Обратити се за ближа обавештења овом уредништву.

1286 2—3

ПОМОЋНИКА

старијег, спремног професионалаца и брзу услугу са добним препорукама из унутрашњости потребује одмах или од 1. августа о. г. мануфактурно-мешовита трговина **Влад. М. Поповића** — Крушевача.

1283 2—3

ГОСПОДИЦА

са знањем француске и српске кореспонденције; ако влада и немачким језиком у толико боље, може ступити одмах.

Понуде слати поштански фах бр. 74.

1272 3—3

ПОМОЋНИКА

гвожђарске бранже млађег по могућству да се разуме у продаји грађе потребујемо за одмах. Првенство имају из унутрашњости.

Бошко Шукић и друг гвожђари, Крушевача

1253 4—6

Г. Веселин Голубовић

који је био пуномоћник магистрала у Србији, данас је истиупио.

Ниш, 23. јуна 1914. г.

Мита Ристић

1252 3—3

КОНКУРС

Ужишкој Трговачкој Банци потребан је самосталан књивовођа. Плате према способности до 2500 дин. годишње, с правом на тантријему.

Пријаве са документима шиљати Управи Банцију до 1. јула о. г. На дужност може ступити одмах.

1262 3—3

УПРАВА

ПОМОЋНИК
са добним препорукама потребује одмах бакалској радњи Илије Чокићовића, Макензијева улица бр. 71.

1251 4—5

КОНТОАР

Радио бих хонорарно на књигама или кореспонденцији: српској, немачкој, француској а по потреби и енглеској.

Обратити се редакцији овог листа подзнаком „Рад“.

1248 3—3

КОМАНДИТОР

Два озбиљна кандидата за посао, који су добро верзири у свом фаху требају командитног ортака са капиталом до дин. 60.000 за оснивање трговине у Београду.

Бранка је од најбољих, посао сигуран. Исти располажу и сопственим капиталом. Заинтересовани треба да се јаве писмом на поштанској фах бр. 283.

1213 6—

ВЕЛИКА РАДИОНИЦА

Бонбона, Ратлука и Колача **Милана Гачића и Друга**

Крушевача препоручује своје израђенине, нарочито **ратлук** који не уступа ни сиријском.

Цене су за сву робу без конкуренције, паковање и пренос до станице бесплатно.

248 44—50

ПЕРГАМЕНТ

Дунст Папир

имамо већу количину и продајемо врло јевтино.

Антонијевић и Ђуковић

Београд

1212 6—10

- УДИЦЕ! -

и прибор за пецање **рибе** у највећем избору има трговина

Рајића и Вуковића
пређе: **А. Решовски**

код „ТРУБЕ“

Књаз Михаилова улица бр. 39

943 20—20

Ко штеди тај има

А највећу камату својим улагачима плаћа и даје фрај књижцу и марку

Српска Банка

у Београду

у својој кући

504 27—60

НА ПРОДАЈУ

Виноград постојећи у Смедереву, до Краљевог винограда, који има 13 хиљада облагоређене лозе са добним воћњаком разне сорте.

Обратити се за куповину **Бранку Николићу**, виноградару — Смедерево.

1284 2—3

Беч-Хотел Континентал

Чувена кућа II Praterstrasse

Најбољи и најлепши положај преко од Рингштрасе. Собе за писање и разговор. Лифт.

Чувени ресторани са дивном баштом.

Посреднивни вечерњи концерат. Сенф депозит, 3 телефона, хотелски аутомобил на станици. — Умерене цене.

1209 5—11

УПРАВА

УРАНИЈА

Препарат **Плаве Ураније** за прскање лозе против Пероноспоре, грожњавог мольца, црвеног паука и других линсних болести на лози, јесте осведочено средство, које носи рекорд над плавим каменом.

Успех огартован и одобрен са препоруком Министра Народне Привреде ПБр. 6261, од 14. априла ове године.

Јевтиније а сигурније средство него плави камен.

И ако је прскан виноград у овој години плавим каменом ипак није доцкан за „**Плаву Уранију**“, зато пробајте и уверићете се да је „**Плава Уранија**“ боља од плавог камена.

Бесплатна упушта и обавештења дају: заступник за Краљевину Србију (старе границе) Љуб. П. Стошић — Београд, Добрачина 13, за нове крајеве М. Прекић — Скопље, Краља Петра ул. 36.

6% камате

ПЛАЋА СВОЈИМ УЛАГАЧИМА
Преко 100 — дин. књижница и марка БЕСПЛАТНО

Српска Централна Банка (Теразије)

499 35—101

СВАКОВРСНУ ХРАСТОВУ ГРАЂУ
ИМА НА ПРОДАЈУ
ОПШТА ПРИВРЕДНА БАНКА у Београду

Нарочито препоручује свој велики лагер храстовог паркета, храстових притака, виноградског кола, сувих храстових окрајничких и некрајничких дасака различних димензија, греда и другу храстову грађу.

Грађа је сложена на бачином плацу преко пута кафане „Јасеница“ на Дунавском кеју.

1197 9—15

Природна Малина

ЧУВЕНА И ПРИЗНАТА КАО НАЈБОЉА
„Права Зајечарка“

Може се добити у свима колонијално ангр и детаљним радњама, како овде тако и у унутрашњости.

Производ **Радоша С. Недића**

БЕОГРАД Телефон 1054. Б. Вишњина 57 1029 16—25

У суботу 5. јула ове године у 11 сати пре подне на бвд. гробљу даваћемо годишњи помен нашем добром и никад незаборављеном

† **Милану Ј. Манојловићу**

члану фирме **Браћа Манојловић** трг. из Тополе који погибе у прошлом рату од небраће Бугара.

Јављамо сродницима и пријатељима који желе присуствовать овом тужном помену.

Топола.

Ожалошћени родитељи: Јовица и Спасенија; браћа: Живота и Драгиша; супруга Станојка са децом.

1292 2—2

Са превеликим болом у души јављам свима покојниковим и мојим пријатељима и познаницима да је мој нежни и мили отац

† **Благоје Јоцић**

трг. из Смедерева

преминуо после кратког тешког боловања 23. ов. м. у 76. год. старости. На првом месту нека приме моју благодарност г. г. лекари: д-р Бора Радисављевић и д-р Никола Велимировић, који се својски заузеше да моје драгоценог блага, мог љубљеног оца, од смрти спасу. Дубоку благодарност изјављујем мојој драгој јуни, која ми се за време боловања и у најтежим тренутцима нашла и мом драгом оцу свећу припалила. Тако исто хвала мојим укућанима и комшијама и кумовима, који чувиши о смрти мог милог оца опремимо. Хвала моме деверу Свети Ив. Живковићу, трг., који чувиши о смрти мог нежнога оца, не покалише труда, већ из Пожаревца дођоше да присуствују погребу, те тиме моју ојађену душу у неколико ублажише. Мијим деверима и јетрвацима: Милану Ив. Живковићу, трг. из Београда, Миленку М. Живковићу, трг. из Пожаревца и мојој поштованој комшиници г-ђи Драги Селићки из Пожаревца, који ми телеграмом изјавише саучешће.

Моју топлу благодарност нека приме г. г. који га на рукама изнеше и до вечне куће испратише, као и све грађанство обожјег пола, који присуствоваше погребу. Хвала свима који за време спровода своје радње затворише те тиме последњу почаст моме узор оцу одадоше а мени у неколико тугу ублажише.

Дубоко ожалошћена кућа Стојана Ж. Живковића, трг. из Пожаревца.

1287 2—3

Прва Српска Фабрика Сапуна и Теста

Месаровића и Јовановића

БЕОГРАД, Дубровачка ул. бр.